

Over de berenboot en een leuk groepje ... - Irene van Enckevort

De eerste zondag van november is niet alleen de zondag van New York, maar ook de zondag van de Berenloop. Jullie weten dan wel waar ik het over heb. De hele of halve marathon van Terschelling. Ook dit keer zijn we hier met een grote groep naar afgereisd. En de loopgroep zou de loopgroep niet zijn als we hier geen leuk weekendje uit van zouden maken.

De berenboot

Vrijdagochtend vertrokken we met de eerste auto's richting Harlingen. Paul Jansen, Henk Hofman, Erik van Viegen, Hans en Maxime vd Ven en ik gingen met de veerboot van 11 uur, zodat we rond lunchtijd al op Terschelling waren en ruim de tijd hadden voor een fietstocht over het eiland.

Katinka Bergmans, Peter Vollebregt, Eddy Spreeuwers, Hans en Brigitte Bodlaender vertrokken om 12 uur met de Poolster, de klipper die tijdens het weekend ons verblijf zou worden. Dit knusse zeilschip heeft een gezellige groepsruimte met open keuken en 14 slaaphutten. De overtocht verliep rustig. Wel was het nog fris op de boot. Het duurde even voordat de kachel aan de praat was en de woonruimte heerlijk verwarmd was.

Van deze opstartproblemen merkten wij, de veerbootreizigers, niets. Want toen wij 's avonds op de klipper aankwamen was het lekker warm en stonden koffie, thee en de nodige versnaperingen uitnodigend op ons te wachten. De hutten werden verder onderling verdeeld. Het was best krap en niet alle lampen deden het, maar omdat toch nog niet alle hutten bezet waren, lukte het iedereen om een goed slaapplekje te vinden. Het was echt fijn om zo'n uitvalsbasis te hebben. We konden zelf naar believen verse koffie en thee maken en hadden altijd een warme en droge plek om terug te keren.

Het weer en stapelen

Naast alle 'social talk', was de weersverwachting tijdens de marathon hét gespreksonderwerp. Ik heb me hier nogal over verbaasd en weigerde me hier druk over te maken vóór zondagochtend 11 uur. Toch was het ook wel vermakelijk, vooral omdat de weersvoorspellingen nogal uiteenliepen en regelmatig wijzigden. Ze werden alleen maar beter!

De hoofdactiviteit was eten, onder marathonlopers 'stapelen' genoemd. En het was het beste excuus voor heerlijke lunches, diners en uiteraard (cranberry)taart. Best relaxed zo'n dag voor de marathon. Tussendoor naar buiten voor een fietstocht, een strandwandeling of wat shoppen in Terschelling West (vooral goedkope hardloopkleding en Berenloop 'must haves'). Enkele verstokte hardlopers moesten nog

persé een rondje rennen.

Op zaterdag wilde eigenlijk iedereen nog wel naar het strand. Rap werd besloten om bij Midsland aan Zee het strand op te gaan. Hier moeten we tijdens de marathon ook het strand op. Ideaal dus om het parcours te verkennen, de beste lijn te zoeken, en te ervaren hoe stevig het zand is en hoe ver het is tot de volgende strandopgang (wandelen een heel eind). Bij strandpaviljoen "De Branding" vond de hereniging plaats met de groep die de zaterdagochtendboot had genomen (Peter en Kirsten Nibelke, Marcel Zwezerijnen en Kristel Peters).

Een leuk groepje

En toen was het zover, de ochtend van de marathon. Tijdens het ontbijt keerden alle gesprekken terug op twee onderwerpen: 'het weer' en 'wat trek ik aan'. Niet onbelangrijk, maar toch. Katinka en ik onttrokken ons even aan deze gesprekken om Thea op te halen van de boot. Toen waren we echt compleet! Om 12 uur vertrokken de halve marathon lopers. Vanaf de kade voor onze Berenboot konden we iedereen stuk voor stuk aanmoedigen.

Daarna was het de beurt aan de marathonlopers om richting start te gaan. Gezien de gunstige ligging van de boot kon ik dit zo lang mogelijk uitstellen. Nog even opwarmen op de boot, een banaan eten en naar het toilet. En last minute naar de start. In het begin samen met Eddy opgelopen om te proberen een rustig tempo te vinden. Onderweg kwam ik de overige lopers van de loopgroep tegen die voor mij gestart waren. Overal even aanhaken en dan het eigen tempo weer zoeken.

Bij Oosterend de duinen in. Nu begon het echt leuk te worden. Een glooiend duinlandschap. Aanhaken bij groepjes, korte gesprekken en verder. Ik liep heerlijk, genoot van het tempo en de omgeving. Rond 25 km vond ik eindelijk een 'goed groepje', vier lange mannen die een fijn tempo liepen. Met

tegenwind hielden ze mij uit de wind, heuvelop was ik de gangmaker (kort grondcontact) en sloten ze bij mij aan. Onderweg passeerde ik Paul, die erdoorheen zat en jammer genoeg niet aan kon haken bij 'mijn leuke groepje'. Ook op het strand liepen we samen op. Het was inmiddels begonnen met hagelen. Met wind en hagel tegen werd het strand een echte heldentocht. Ook was het een flinke aanslag op mijn kuiten. Na het strand moest ik jammer genoeg behoorlijk inleveren qua tempo, maar ik wist dat ik ondanks dat een mooi nieuw pr zou gaan lopen. In Terschelling stond Thea met supporters en de overige halve marathonlopers klaar om iedereen van de loopgroep aan te moedigen voor het laatste stukje. En dan maak je de laatste bocht en loop je af op de Brandaris. Een schitterende finish van een fantastische loop. Voor velen een nieuw pr (o.a. voor Hand Bodlaender die voor het donker binnen was en voor Katinka die ruim een half uur van haar tijd afhaalde) en een gezellig weekend op de koop toe.

